

Левъ планински пада вече
И планина жално плаче.

.
.

ІУ

П р о л ѣ т њ .

Зимата е вече въ слабостъ,
Естеството въвъ приятность,
Къкъ се вредомъ то развива
Веселитъ си цвѣтъ раздава.

Зелена стара планина
Онѣзи българска родина
Какъ се гордо възвишила,
До небето клонъ клонила

Тукъ почива левъ планинскій
Левъ планински левъ балканскій,
Въ тѣзи негова държава
Българска е била слава.

О левъ планински, левъ балкански!
Събуди се, пробуди се,
Стана врѣме, наближи часъ,
нека се чуе и твой гласъ.

.
.

